

NA CESTĚ

MICHAL KALMAN

JEDNATEL SPOLEČNOSTI NAPLACHETNICI, PRACOVNÍK UNIVERZITY PALACKÉHO

RÁD SE PLAVÍ NA HISTORICKÝCH PLACHETNICÍCH, ZAJÍMÁ SE O ARKTICKÉ A ANTARKTICKÉ OBLASTI A RÁD BĚHÁ.

27

1. JAK SI VYBÍRÁM CÍL SVÝCH CEST

Snažím se jezdit tam, kde jsem ještě nebyl. Důležitý je pro mě osobnostní růst, tudíž si vybírám země méně dostupné, turisticky neprobádané, a – jak častokrát slyším od přátel – i nebezpečné.

5. MŮJ NEJSILNĚJŠÍ GASTRONOMICKÝ ZÁŽITEK

Aby moje tělo dobře šlapalo, musím mít kus dobrého masa alespoň jednou denně. V Riu de Janeiru v Brazílii je poměr ceny a kvality steaku prostě úžasný.

7. CO MĚ NACESTÁCH NEJVÍC PŘEKVAPILO

Vyspělost České republiky. Čím více cestuji, tím více zjišťuji, že i navzdory obrovským politickým kotrmelcům žije česká společnost v blahobytu. Naše systémy – od zdravotního přes vzdělávací po sociální – jsou jedny z nejlépe vyvinutých a fungujících na světě. Hodně lidí si to u nás doma neuvědomuje.

8. TŘI ZÁSADY, KTERÉ NACESTÁCH VŽDY DODRŽUJI

Jíst místní speciality, ideálně přímo na ulici. Ujít alespoň tři sta metrů, než si vezmu taxík z letiště nebo přístavu. A usmívat se.

9. VČEM JSOU LIDÉ VŠUDE NASVĚTĚ STEJNÍ

Všude na světě se rodí stejné děti a až zejména vlivem společnosti se postupem času mění. Proto všude vozím právě ty drobné suvenýry, které udělají všem dětem stejnou radost.

2. KTERÉ TŘI VLASTNOSTI MUSÍ MÍT MŮJ/MOJI SPOLUCESTUJÍCÍ

Schopnost cestovat dva měsíce jen s příručním zavazadlem a mít vše potřebné pro obchodní jednání, ale i pro běh. Rychle se adaptovat na časový posun. Často se totiž stává, že každý třetí den se musíme posunout o čtyři časové zóny třeba i šestkrát po sobě. Důležitá je i schopnost poprat se s mořskou nemocí.

3. BEZ ČEHO SE NACESTÁCH NEOBEJDU

Vozím s sebou spoustu malých drobných suvenýrů z České republiky, například malé vlaječky, které potěší děti od Kambodži po Zimbabwe.

4. KDE JSEM POTKAL NEJMILEJŠÍ LIDI

Čím chudší země, tím milejší lidé.

6. NEJCENNĚJŠÍ SUVENÝR, KTERÝ JSEM SI PŘIVEZL

V Kambodži jsem na ulici koupil krásnou starou dýmku za dolar. Avšak v Singapuru na letišti mě kontrola odstavila a řekla „opium“. Představili se jako Národní narkotická centrála a obvinili mě z podpory obchodu s narkotickým zbožím. Následoval opravdu nepřijemný tříhodinový výslech. Závěr byl pro mě naštěstí pozitivní, pustili mě. Ba dokonce mi vrátili i tu dýmku.

10. KAM SE RÁD VRACÍM

Do svých tří domovských přístavů. Prvním je Olomouc, kde žiji se svou rodinou a kde sídlí má alma mater. Druhým je St Andrews se třetí nejstarší britskou univerzitou. Třetím pak Lemmer, malebné městečko na severu Holandska, kde má naše společnost zakotvených třicet historických plachetnic.

FOTO: MICHAL KALMAN, SHUTTERSTOCK